

ALUMNI ACHTERAF

Het adviesbureau van de ene alumna ruimtelijke wetenschappen draait zo goed, dat ze twee procent van de omzet weggeeft. Carrière maken kan altijd nog, vond de andere alumna en ging vijftien maanden fietsen.

✎ ELLIS ELLENBROEK

MARLOUS ROSEGAAR (28)

STUDIE master ruimtelijke wetenschappen 2014-2015 (bachelor in Utrecht)
IS eigenaar bureau omgevingsmanagement **HUISHOUDEN** met Mark (34)
HUIS nieuwbouw hoekwoning Meppel **INKOMEN** in 2019 45.000 euro winst uit onderneming; betaalt zichzelf 2500 euro per maand
www.rosegaar.com

'Ik ben geboren op een boerderij in Pesse, Drenthe. Mijn ouders hebben een melkveebedrijf. Op een dag zou er een camping vlakbij komen. Dat gaf veel onrust in de buurt, ook bij hen. Er is over geprocedeerd tot aan de Raad van State en die camping is er natuurlijk

gewoon gekomen. Ik leefde mee met mijn ouders, maar vond die hele strijd ook boeiend. Strijd tot aan de Raad van State, dat zou toch eigenlijk niet moeten. Het platteland verandert. Er komen steeds meer functies bij. Boerenbedrijven lijken steeds minder belangrijk te worden. Ik was nieuwsgierig naar hoe je een brug kunt slaan tussen alle partijen op het platteland. Vandaar dat ik ruimtelijke wetenschappen ging studeren. Ik vertrok naar Utrecht, een ander deel van het land leek me wel een keer gezond. Mijn master culturele geografie was in Groningen.

In 2016 ben ik een bureau in omgevingsmanagement begonnen. Het gaat mij allemaal om communicatie en participatie. Geef burgers een stem in hoe zij willen wonen, werken en recreëren. Als plannenmakers dat altijd zouden doen, krijg je betere plannen dan wanneer je zomaar iets over de schutting gooit. In het begin was het wel zoeken. Welke opdrachten passen bij mij? Wat mag ik doen? Als jonge ondernemer was ik blij met iedere opdracht. Nu kan ik selectief zijn. Momenteel ben ik bezig met Toukkomst, een toekomstvisie voor de hele provincie Groningen. We hebben 900 ideeën over leefbaarheid en energie verzameld. De coronacrisis heeft wel het een en ander op pauze gezet. Voor de gemeente De Wolden zou ik een reizend circus organiseren om in de dorpen toekomstsuggesties te halen. Dat kan nu niet doorgaan. Voor mijn leeftijd verdien ik best veel, ik wil graag iets terugdoen voor de maatschappij. Twee procent van mijn omzet gaat daarom naar bewonersinitiatieven in het Noorden. De kracht van burgers moet je benutten. Het is natuurlijk ook reclame. In een free-runpark in de wijk Emmerhout in Emmen, waaraan ik financieel heb bijgedragen, staat ergens mijn logo, ik moet eerlijk zeggen dat ik niet precies weet waar. Bij de opening kon ik helaas niet aanwezig zijn.'

RETOURADRES: RUG/A&F, POSTBUS 72, 9700 AB GRONINGEN, NEDERLAND

DORIEN CRAMER (30)

STUDIE ruimtelijke wetenschappen 2010-2015
IS parttime verkoper in buitensportzaak Spac Sport, Kwinkenplein in Stad
HUISHOUDEN single; acht huisgenoten **HUIS** kamer studentenhuis Groningen
INKOMEN 700 euro netto per maand in 'goede tijden', vanwege corona 200 euro. In het najaar verschijnt haar boek: *Onbevangen, een vrouw alleen op de fiets van Singapore naar Nederland.*

'Na drie jaar als projectmedewerker bij de Provincie Groningen vond ik het voor dat moment genoeg geweest. Ik had zin in een avontuur. Ik was fit, had de energie en spaargeld. Dus waarom niet? Op 3 oktober 2018 vloog ik naar Singapore, Kerstavond 2019 fietste ik de oprit

van mijn ouders in Velp op. Na 20.477 kilometer door 25 landen.

Ik stond open voor wat ik tegenkwam. Het mooie van fietsen is dat je de cultuur van een land goed kunt ervaren. Tuurlijk kwam ik mezelf ook tegen. Het is warm, je hebt materiaalpech, je maag is overstuur, je kunt iets niet vinden of spreekt de taal niet. Die dingen horen er onvermijdelijk bij.

Zuidoost-Azië en China waren prima voor een vrouw alleen. In Centraal-Azië zie je minder vrouwen op straat, daar hebben ze me meerdere keren geprobeerd tot seks te dwingen. Zeven keer. Verschillende situaties, telkens wildvreemde mannen die zich opdrongen. Ik heb het steeds weten af te wenden. Niet in paniek raken, niet huilen, geen interesse tonen en praten. Tot ik te saai was, en ook duidelijk genoeg.

Die rotsituaties kleuren mijn herinnering niet. Mijn vertrouwen in de mensheid is juist gegroeid. Als je kijkt hoeveel betrouwbare personen ik in die vijftien maanden heb ontmoet.

Ik heb onderweg gezien dat we de wereld naar de kloten helpen, hoeveel houtkap er is in het regenwoud, hoeveel vervuiling. Ik wil verder op het vlak van duurzaamheid. Maar eerst een boek over de tocht, het verschijnt dit najaar bij Uitgeverij Kleine Uil. Ik wil vrouwen aanmoedigen ook spannende stappen te zetten. Veel vrouwen, en ook mannen, pakken dingen vanuit angst aan. "Dat zou ik nooit kunnen," zeggen ze. Of ze zijn bang de boot te missen als ze niet snel beginnen met carrière maken. Ik dacht: Als ik op mijn 28e goed genoeg ben voor een carrière, dan op mijn dertigste ook nog wel. Ik zeg niet dat je móet gaan reizen. Doe vooral waar je zin in hebt. De ene weg is niet beter dan de andere. Alleen, ik vind het zonde als vrouwen niet op de fiets stappen vanwege het risico een vieze vent tegen het lijf te lopen.'